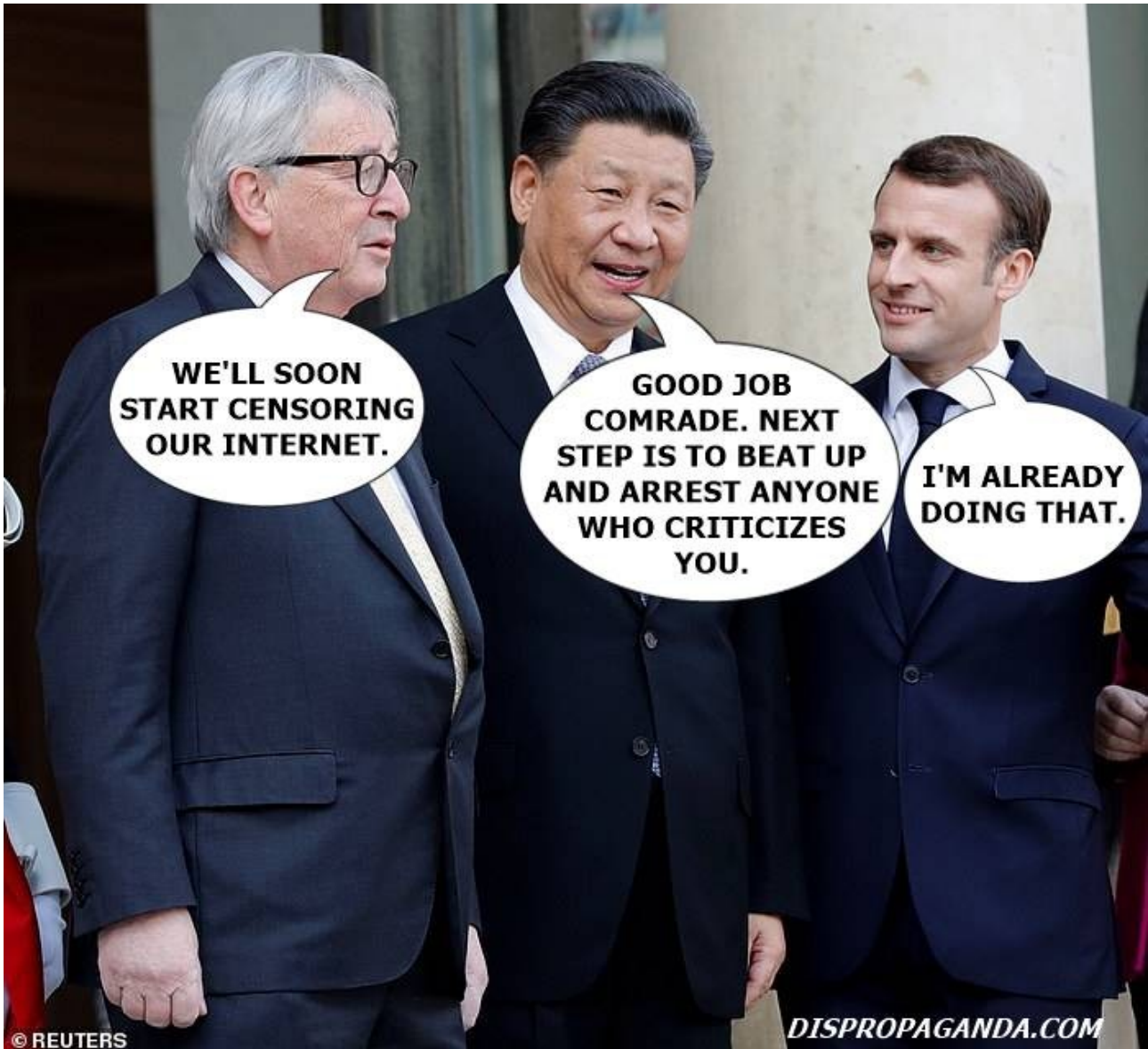

ETIENNE VAN RATTINGEN

De staat en haar wetten zijn MOREEL VERWERPELIJK

We moeten af van deze klotenbende, hun diefstallen en al hun SCHURFTIGE WETTEN!

Voor niets was er ooit een EERSTE EIGENAAR, wel een EERSTE DIEF! Neem dit ter harte want ik ga u uitleggen dat een staat GEEN **enkel** recht heeft om te doen wat diezelfde staat de burger verbiedt te doen.

Niemand kan maar enige autoriteit ontlenen aan wat kronkels op papier die door een stelletje onnozelaars gekleed in een zwarte rok met een wit slabbetje 'wetten' worden genoemd. De meeste wetten die door politici bij elkaar zijn gefantaseerd de laatste 12 jaar hebben zowat een TOTALITAIRE MACHT aan banken toebedeeld en eveneens aan de rijken die nu zo ongeveer ongestraft

ETIENNE VAN RATTINGEN

een moord kunnen plegen als ze maar genoeg POEN op tafel kunnen leggen! Alle rijkstiteltjes zoals 'regering', 'rechter', 'senator', 'politieagent' en alle andere staatse hersenspinsels zijn PURE OP-LICHTING waar u verder niet naar op moet kijken omdat geen van allen enige 'AUTORITEIT' kunnen ontlenen aan 'regels' die ontsproten zijn aan anderen hun brein om ons te controleren en te bestraffen als we deze opgelegde regels niet gehoorzamen! Alles berust op een bijgeloof dat er iets zou bestaan als een 'staat' die de 'autoriteit' geniet van het volk maar dit is schijn. Dit is gevaarlijke schijn en wordt met de paplepel ingegoten. Er zijn echter mensen zoals ik die jarenlang letterlijk hebben moeten overleven. Overleven wil zeggen dat je volgens de natuurwetten leeft en die zijn gemakkelijk! "Overleven kost een leven" en "Oog om oog, tand om tand"! Meer is er niet. De rest is zever-met-bakskes!

Een 'staat' ontleent haar 'autoriteit' aan het toepassen van geweld! Dat gaat faliekant in tegen alle natuurwetten. Dat gaat zelfs in tegen alle wetten die ze zelf bij elkaar hebben verzonnen! Jarenlang heb ik in harmonie met de natuur geleefd. Maar de 'staat' is gewoon een omhooggevalle straatben-de die rooft, steelt, inbreekt, mensen ontvoert en mensen afmaakt. Zie het gewoon zoals het is. Belasting betalen is GEEN plicht want het is je reinste DIEFSTAL! Een arrestatie en opsluiting is een ontvoering. Zonder een regering en alle machtsmiddeltjes zouden we niet eens vervallen in anarchie. Dat is zever. De grootste hoop mensen is gewoon LAMGESLAGEN door alle STAATSZE-VER en STAATSLEUGENS afgedwongen door justitie en politie, die fungeren als BLOEDHON-DEN van de staat! Alles wordt al vroeg geleerd. Je moet de autoriteit van je ouders aanvaarden, daarna van de leraren en daarna van de staat. Alle 'rebellie' wordt direct afgestraft.

Overdenk onderstaande FILOSOFIE:

Het geloof in 'autoriteit', is geloof in de 'staat', is irrationeel en pure zelfverloochening. Het is in strijd met de beschaving en ons moraal en vormt het gevaarlijkste, destructieve bijgeloof dat ooit heeft bestaan. In plaats van een kracht voor orde en rechtvaardigheid te zijn, is het geloof in 'autori-teit' de aartsvijand van de mensheid.

De reden dat het zo belangrijk is dat mensen dit feit begrijpen, is dat het belangrijkste gevaar dat de mythe van 'autoriteit' met zich meebrengt, niet in de hoofden van de controleurs van de 'regering' ligt, maar in de hoofden van degenen die worden gecontroleerd.

Iemand die graag anderen domineert, is een triviale bedreiging voor de mensheid, omdat veel an-dere mensen een dergelijke overheersing als legitiem beschouwen omdat dit wordt bereikt via de 'wetten' van de 'regering'.

De verwrongen geest van Adolf Hitler vormde op zichzelf weinig of geen bedreiging voor de mensheid. Het waren de miljoenen mensen die Hitler als 'autoriteit' beschouwden en zich daarom verplicht voelden om zijn geboden te gehoorzamen en zijn bevelen uit te voeren, die de schade die het Derde Rijk had aangericht, daadwerkelijk veroorzaakten.

Met andere woorden, het probleem is niet dat slechte mensen in 'autoriteit' geloven; het probleem is dat in wezen goede mensen in 'autoriteit' geloven, en daardoor uiteindelijk agressie, onrechtvaar-digheid en onderdrukking, zelfs voor moord pleiten en ook plegen.

ETIENNE VAN RATTINGEN

Het probleem is dat het geloofssysteem van de gemiddelde persoon berust op een mengelmoes van vage, vaak tegenstrijdige, concepten en veronderstellingen. Termen als moraliteit en gehoorzaamheid, wetten en wetgevers, leiders en burgers worden constant gebruikt door mensen die dergelijke concepten nooit rationeel hebben onderzocht. De eerste stap om te proberen de aard van 'autoriteit' (of 'regering') te begrijpen, is om te definiëren wat het woord betekent. Wat is een 'regering'?

De bevelen van de 'regering' worden ondersteund door de dreiging van straf, het gebruik van geweld tegen degenen die niet voldoen, degenen die betrappt worden op 'het overtreden van de wet'. Maar zelfs dat geeft ons niet een volledige definitie, want straatmisdadigers en pestkoppen voeren ook hun bevelen uit, maar ze zijn geen 'regering'. Het onderscheidende kenmerk van 'autoriteit' is dat men denkt dat het de macht heeft om bevelen te geven en af te dwingen. In het geval van 'regering' worden haar bevelen 'wetten' genoemd en ongehoorzaamheid eraan wordt 'misdad' genoemd.

'Autoriteit' kan worden samengevat als het recht om te regeren. Het is niet alleen het vermogen om met geweld dwingen anderen te controleren, die tot op zekere hoogte bijna iedereen bezit. Het is het **vermeende** morele recht om anderen onder dwang te controleren. Wat een straatbende onderscheidt van 'regering', is **hoe ze worden gezien door de mensen die ze beheersen**. Overtredingen, diefstal, afpersing, mishandeling en moord door gewone misdadigers worden door bijna iedereen als immoreel, onrechtvaardig en crimineel ervaren. Hun slachtoffers kunnen aan hun eisen voldoen, maar niet uit een gevoel van morele verplichting om te gehoorzamen, **alleen uit angst**. Als de beoogde slachtoffers van de straatbende dachten dat ze zich zonder gevaar voor zichzelf konden verzetten, zouden ze dat doen, zonder het minste schuldgevoel. Ze zien de straatmisdadiger niet als een soort legitieme, rechtmatige heerser; ze stellen zich niet voor dat hij 'autoriteit' is. De buit die de misdadiger verzamelt, zijn geen 'belastingen' en zijn bedreigingen worden geen 'wetten' genoemd.

Aan de andere kant worden de eisen en geboden van degenen die het label 'regering' dragen, heel anders ervaren door de meeste mensen aan wie de bevelen zijn gericht. De macht en controle die de 'wetgevers' in de 'regering' uitoefenen op alle anderen **wordt als geldig en legitiem, 'legaal' en goed beschouwd**. Evenzo doen de meesten die zich aan dergelijke geboden houden door 'de wet te gehoorzamen', en die hun geld overhandigen door 'belasting te betalen', dit niet alleen uit angst voor straf als ze ongehoorzaam zijn, maar ook uit plichtsgevoel gehoorzamen, niemand is er trots op be-roofd te worden door een straatbende, maar velen dragen het label van "gezagsgetrouwe belastingbetaler" als ereteken. Dit komt door de manier waarop we gehoorzaamheid aannemen van degenen die bevelen geven. Als ze worden gezien als 'autoriteit', een rechtmatige meester, dan worden ze per definitie gezien als het morele recht om dergelijke bevelen te geven, wat op zijn beurt een morele verplichting van de kant van het volk impliceert om die geboden te gehoorzamen. Zichzelf bestempelen als een "gezagsgetrouwe belastingbetaler" is opscheppen over iemands loyale gehoorzaamheid aan de 'regering'.

In het verleden hebben sommige kerken het recht opgeëist om ketteren en andere zondaars te straffen, maar in de westerse wereld van vandaag is het concept van 'autoriteit' bijna altijd gekoppeld aan 'regering'. In feite kunnen de twee termen nu bijna synoniem worden gebruikt, aangezien in deze tijd de ene de andere inhoudt: 'gezag' zou zogenaamd zijn afgeleid van de 'wetten' die zijn

ETIENNE VAN RATTINGEN

vastgesteld door 'regering' en 'regering' is de organisatie die **wordt voorgesteld** om het recht te hebben om te regeren, dwz 'autoriteit'.

Het is essentieel om onderscheid te maken tussen een bevel dat gerechtvaardigd is op basis van de situatie en gerechtvaardigd is op basis van wie het bevel heeft gegeven. Alleen dit laatste is het type 'autoriteit' dat hier aan de orde is, hoewel de term soms wordt gebruikt in een andere betekenis die dit onderscheid vaak vertroebelt. Wanneer iemand bijvoorbeeld beweert dat hij de 'autoriteit' had om een overvaller te stoppen om de portemonnee van een oude dame terug te krijgen, of zegt dat hij de 'autoriteit' had om indringers van zijn eigendom te verjagen, beweert hij niet dat hij speciale rechten bezit die anderen niet bezitten. Hij zegt eenvoudigweg dat hij gelooft dat bepaalde situaties het geven van bevelen of het gebruik van geweld rechtvaardigen. **(Oog om oog, tand om tand)**

In tegenstelling hiermee gaat het concept van 'regering' over het feit dat bepaalde mensen denken het recht te hebben om te regeren. En dat idee, het idee dat sommige mensen - bijvoorbeeld als gevolg van verkiezingen of andere politieke rituelen - het morele recht hebben om anderen te controleren, in situaties waar de meeste mensen dat niet zouden doen, **is het concept dat hier wordt behandeld.**

Alleen een 'regering' wordt geacht het recht te hebben om 'wetten' uit te vaardigen; alleen zij worden geacht het recht te hebben om 'belastingen' op te leggen; alleen van hen wordt gedacht dat ze de oorlogen starten, bepaalde zaken regelen, vergunningen verlenen voor verschillende activiteiten, en al de andere onzin die ze zich hebben toegeëigend. Wanneer "**het geloof in autoriteit**" wordt besproken, is dat de betekenis waarnaar wordt verwezen.

De idee dat sommige mensen het morele recht hebben om anderen onder dwang te controleren, en dat die anderen bijgevolg de morele verplichting hebben om te gehoorzamen.

Benadrukt moet worden dat 'autoriteit' altijd in het oog van de toeschouwer bestaat. Als degene die wordt gecontroleerd van mening is dat degene die hem controleert het recht heeft om dat te doen, dan ziet degene die wordt gecontroleerd de controleur als 'autoriteit'. Als degene die wordt gecontroleerd de controleur niet als legitiem beschouwt, wordt de controleur niet gezien als 'autoriteit' maar wordt hij gewoon gezien als een irritante pestkop of een misdadiger. Eigenlijk ordinair tuig, wat de politie en allen die zogenaamd toezicht houden dan ook werkelijk zijn! De tentakels van het geloof in 'autoriteit' reiken tot in elk aspect van het menselijk leven, maar de gemene deler is altijd **de vermeende legitimiteit van de controle** die het over anderen uitoefent. Elke 'wet' en 'belasting' (federaal, provinciaal en lokaal), elke verkiezing en campagne, elke vergunning, elk politiek debat en elke beweging - kortom, alles heeft te maken met "regering".

Van een triviale gemeentelijke verordening tot een "wereldoorlog" – **alles berust volledig op het idee** dat sommige mensen het morele recht - op de een of andere manier, tot op zekere hoogte - hebben verworven om over anderen te regeren.

Het probleem hier is niet alleen het misbruik van 'autoriteit' of een argument over 'goed bestuur' versus 'slecht bestuur', maar een onderzoek van het fundamentele, onderliggende concept van 'gezag'. Of een 'autoriteit' als absoluut wordt gezien of met voorwaarden of grenzen heeft, kan van in-

ETIENNE VAN RATTINGEN

vloed zijn op hoeveel schade **die ‘autoriteit’** aanricht , maar het heeft geen invloed op de vraag of het onderliggende concept rationeel is.

Een grondwet zou bijvoorbeeld een ‘autoriteit’ hebben gecreëerd die, althans in theorie, een ernstig beperkt recht om te regeren heeft. Desalniettemin probeert het nog steeds een ‘autoriteit’ te creëren met het recht om dingen te doen (bijv. ‘Belasting’ en ‘reguleren’) die de gemiddelde burger niet alleen mag doen. Hoewel het beweert het recht te geven om alleen over bepaalde specifieke zaken te regeren, beweert het toch dat het een ‘autoriteit’ verleent aan een bepaalde heersende klasse, en als zodanig is het evenzeer een doelwit van de volgende kritiek op ‘gezag’ en dit **‘gezag’ is dat van een opperste dictator.**

Dus elke regering is moreel verwerpelijk en door de grove fouten die zijn gemaakt tijdens de zogenaamde CORONA-CRISIS horen ze allemaal wettelijk aansprakelijk te worden gesteld! Daarna horen we te beslissen of we nog wel een controleorgaan nodig hebben in de vorm van een dictatorschap!

Niemand heeft het recht een andere te ‘regeren’ en daarom heeft de ‘regerende?’ ‘autoriteit’ geen grond van bestaan!